

28.02.2025

Satakunnan Lammaskerho ry.
Taipaleentie 73
27150 Eurajoki

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
00023 Valtioneuvosto
kirjaamo.mmm@gov.fi

Viite: MMM:n lausuntopyyntö <https://mmm.fi/lausunnolla>

Lausuntopyyntö (Dnro VN/36093/2024)

Lausunto maa- ja metsätalousministeriön luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta

Satakunnan Lammaskerho ry. kiittää mahdollisuudesta lausua esityksen kohteena olevasta asetuseräluonnoksesta ja toteaa seuraavaa:

Satakunnan alueella laiduntavan karjan kasvattaminen on haasteellista liian suuren susimäärän vuoksi. Lammastilojen määrä on kriittisesti vähentynyt ja uusia aloittavia tiloja ei ole enää tullut alalle. Satakunnassa olisi potentiaalia hoitaa uhanalaisia perinnebiotooppeja ja niiden hoitoon olisi alueen lammastiloilla kiinnostusta ja osaamista. Tällä hetkellä jo hoitosopimusten piirissä olevia alueita jää hoitamatta, koska ei ole varmuutta siitä, että eläimet säilyisivät hengissä laidunkaudella susien hyökkäyksistä. Saaristoon ei voida rakentaa sähköistettyjä petoaitoja ja niiden tarjoama suoja on kuitenkin epävarmaa.

Suomen alkuperäisrotuiset lampaat ahvenanmaanlammas, kainuunharma ja suomenlammas

Maatiaisrotuiset, alkuperäisrotuiset lampaat ovat meidän kansallisaarteemme ja niiden säilyttäminen on kulttuurihistoriallisesti erityisen tärkeää. Alkuperäisrotuiset lampaat ovat laiduntamisominaisuuksiltaan parhaita perinnebiotooppien hoitajia. Alkuperäisrotujen kasvattajat ovat perinnebiotooppien hoidossa erityisen tärkeässä asemassa ja sitä työtä tulisi tukea suojelemalla lampaita susilta. Alkuperäisrotuisten lampaiden kapea geenipooli ei kestä enää yhtään susihyökkäystä uhanalaisten rotujen lammaslaitumille. Lampaiden tulisi saada laiduntaa turvallisissa oloissa niiden hyvinvoinnin ja uhanalaisten perinnebiotooppien säilymisen vuoksi. Lampurien ja lampaiden laiduntamisen erityisasema pitäisi nähdä tärkeänä osana perinnebiotooppien määrän saavuttamisessa 52000 hehtaariin ja Suomen tavoitteen onnistumisena.

Susivahinko lammastilalla

Ne ovat surullista luettavaa, katsottavaa, mutta valitettavan yleistä. Lampurit ovat todella kuormittuneita, uupuneita ja joutuvat usein myös itse median hyökkäysten kohteeksi. Tämä ei voi olla uusi normaali tilanne, missä liian isoksi kasvanut susimäärä saa lampurit pelkäämään itsensä ja lampaidensa puolesta.

Vuosia jatkunut jalostustyö saattaa olla yhdessä yössä menetetty. Työmäärä on valtava susivahingon jälkeen, haavoittuneiden eläinten hoitaminen, lopettaminen, orpokaritsoiden juottaminen ja kasvattaminen yms. Tämä saa monet pohtimaan työn mielekkyyttä. Mikäli tilalla päädytään lopettamaan laiduntaminen ja siirrytään tilan ulkopuolisiin töihin, niin kukaan ei aloita uudelleen eläintenpitoa. Susikannan lisääntyminen etenkin lounaisessa Suomessa on luonut lampureiden elämään sellaisen pelkokertoimen, että sille on pakko tehdä jotakin. Ellei vallitsevalle tilanteelle tehdä pikaisesti jotain niin laiduntavan karjan pitäminen on pakko lopettaa.

Yhteenveto:

Suden kannan hoidollinen metsästys on aloitettava välittömästi. Susien suojelutason on oltava sellainen, että laidunkarjalla mahdollisuus elää rauhassa ja tuottajat voivat harjoittaa ammattiaan nyt ja tulevaisuudessa ilman pelkoa.

Uhanalaisten alkuperäisrotuisten lampaiden säilyttäminen on turvattava. Näin toimien turvaamme samalla perinnebiotooppien säilymisen luonnossamme.

Lammastilojen mahdolliset vahingot on ehkäistävä jo ennen tapahtumaa. Tämä onnistuu vain susikannan pienentämisellä. Ei voi olla niin, että vastuu vahingoista ja niiden torjumisesta on elinkeinonharjoittajilla valtavine työmäärineen.

Vähäisten lammaskerhojen harjoittajien ja -tuottajien pitäisi olla valtion suojeluksessa.

Eurajoki 28.2.2025

HANNA-LEENA JUHOLA
SATAKUNNAN LAMMASKERHO RY.N SIHTEERI

Hanna-Leena Juhola